

Jennifer Probst

*Op zoek naar
een wonder*

Isabella is een *power woman* die niemand nodig heeft.
Tot William in haar leven verschijnt...

ISBN 978-90-225-7999-2
ISBN 978-94-023-0852-5 (e-book)
NUR 302

Oorspronkelijke titels: *Searching for Disaster* en *Searching for You*
Vertaling: Jeannet Dekker
Omslagontwerp: b'IJ Barbara
Omslagbeeld: Shutterstock/Anneka
Zetwerk: Mat-Zet bv, Soest

© 2015, 2016 Jennifer Probst
Nederlandstalige uitgave © 2017 Meulenhoff Boekery bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Op zoek naar
een wonder*

‘Al het lijden, alle stress en alle verslavingen zijn het gevolg
van niet weten dat je al hebt wat je zoekt.’

– Jon Kabat-Zim

‘En toen kwam de dag waarop het risico om in de knop te
blijven zitten pijnlijker was dan het risico om te bloeien.’

– Anaïs Nin

‘Het leven is de som van al je keuzes.’

– Albert Camus

Dit boek is voor jou, pap.
Ik hou van je.

Proloog

Zes jaar geleden

Hij deed haar denken aan al die heerlijke, verboden, vunzige dingen die je tussen de lakens kon doen.

En vanavond was hij van haar.

Isabella MacKenzie wist nog net te voorkomen dat ze langs haar lippen likte bij het vooruitzicht. Zijn gouden filmsterrenuiterlijk had haar moeten afschrikken. Ze gaf niks om knappe jongens, ze had haar mannen het liefst donker, gevaarlijk en vol tattoos, maar dit exemplaar had een smetteloze goudbruine huid en goudblond haar dat glansde alsof engeltjes hem persoonlijk een stralenkrans hadden gegeven. Hij stond tegen de muur geleund, met een biertje in zijn hand en een uiterst kalme uitdrukking op zijn gezicht. Het wilde feestje was in volle gang, er stond harde alternatieve muziek op en overal zaten mensen met elkaar te vozen, maar hij leek niets te merken van de drukte om hem heen. Hij keek zelfs amper naar de meiden die zich aanboden voor een nacht vol vergetelheid.

Ze liet haar blik over hem heen gaan. Leer en oude strakke Levi's, dat was haar voorkeur, maar hij droeg een donkere designerjeans en een lichtblauw buttondown overhemd met grote manchetten die hij had omgevouwen, zodat het

duur uitzierende dessin van de stof te zien was. Ook zijn licht-bruine veterschoenen zagen er duur uit.

Hij was echt een mysterie, maar wel een dat ze graag nader wilde onderzoeken.

Want de demonen hadden opnieuw hun klauwen naar haar uitgeslagen. Ze kietelden haar huid en fluisterden in haar oor. Ze werd voortgedreven door een pijnlijke leegte in haar binnenste die haar dwong om dingen te doen die haar konden helpen om alles te vergeten en de voortdurende rusteloosheid te verjagen. Een nacht vol onnadenkende, wilde seks was zo'n ding. En deze keer zonder drugs, die had ze nu niet nodig. Haar beste vriendin Raven was al achterdochtig genoeg en ze wilde niet tegen haar liegen, dat had ze al vaak genoeg tegen haar eigen familie gedaan. De laatste die nog iets om haar gaf moest ze dat lot besparen.

Maar deze man kon haar zeker helpen om die stemmen te laten zwijgen.

Ze liep zijn kant op en bewoog verlokkelijk haar weelderige heupen. De rol van verleidster ging haar zo gemakkelijk af, zeker omdat ze genoot van haar lichaam en de genoegens die het haar kon bieden. Ze liet zich niet tegenhouden door de regels van de maatschappij of de ouderwetse standpunten van mannen en vond termen als 'slet' en 'hoer' bespottelijk. Izzy hield van seks en deed het met wie ze maar wilde, wanneer ze maar wilde. Ze was niet uit op langdurige relaties en speelde het spel op haar voorwaarden. Ze was anders dan haar broer en zussen, die wel in echte liefde geloofden. Ze leefde voor het hier en nu en genoot van de kansen en opwinding die elke nieuwe dag bood.

Ze bleef vlak voor hem staan en hield haar hoofd scheef. In zijn blik was een vonk van belangstelling te zien. Nu ze zo dichtbij stond zag ze dat hij lichtblauwe ogen had, die zo

helder waren dat ze moest denken aan een stil, bevroren meer. In zijn dikke, warrige haar glansden wel tien verschillende tinten blond en zijn trekken waren net zo klassiek als zijn kleren. Vierkante kin, hoge jukbeenderen, geweldige wenkbrauwen en een lange, elegante neus. Zijn volle lippen zagen er zo zacht uit dat ze met haar duim over het mollige vlees wilde strijken. Van dichtbij was hij nog aantrekkelijker, zo knap dat haar adem heel even bleef steken in haar keel. Het voelde alsof ze voor de David van Michelangelo stond.

Of voor Chris Hemsworth in zijn rol als Thor.

‘Dit is geen plek voor jou.’

Zijn blik ging over haar heen en bleef toen hangen op haar gezicht. ‘Wat heeft me verraden?’

Ze haalde haar schouders op. ‘Je lijkt je te vervelen. En je bent veel te netjes gekleed.’

Hij bekeek haar met een oprechte nieuwsgierigheid die ze wel kon waarderen. ‘Dat kan ik van jou niet zeggen.’

Izzy lachte om de nadrukkelijke blik waarmee hij naar haar korte zwarte kralentopje, haar laaghangende jeans en haar navelpiercing keek. Haar doorgaans zo ontembare krullen vielen dankzij een meedogenloze behandeling strak en steil langs haar gezicht en de strepen in haar haar waren paars, net als haar nagellak. ‘Dat vinden de meeste mannen niet bepaald een nadeel.’

Zijn lichte frons vertelde haar dat hij daar wel eens anders over kon denken. Interessant.

‘Studeer je hier?’ wilde ze weten. Deze campus van SUNY, de universiteit van de staat New York, was landelijk gelegen en stond bekend om het goede onderwijs en de legendarische feesten. Raven had haar hiernaartoe gesleept omdat er in de stad een of ander kunst-en-wijnfestival werd gehou-

den, maar Izzy was al snel een groep studenten tegen het lijf gelopen, die haar en Raven hadden uitgenodigd om mee te gaan naar een feest in een studentenflat. Raven had nee gezegd, maar Izzy was wel gegaan en de twee grootste feestbeesten van het clubje, Tammy en Rick, hadden gezegd dat ze Tammy's kamer wel mocht gebruiken.

'Nee, ik heb al een studie achter de rug en ben uitgenodigd door mijn broer, die hier studeert. En jij?'

'Ik ook niet. Ik word gewoon op feesten gevraagd.'

Ze keken elkaar even aan en Izzy voelde dat er tijdens het gesprek onmiddellijk iets tussen hen ontstond. Ja, dat waren vonken die overvlogen. Hij was duidelijk anders dan anderen. 'Hoe oud ben je?' wilde ze weten.

'Drieëntwintig.' Hij keek even naar het rode plastic beertje in haar hand. 'En jij? Oud genoeg om te mogen drinken?'

Haar lippen krulden geamuseerd om. 'Jazeker. Is dat belangrijk voor je?'

'Dat je mag drinken?'

Ze stapte uitdagend naar hem toe. 'Dat we ons aan de regels houden.'

Zijn ogen kleurden donkerder en de geluiden om haar heen veranderden in een dof gegons. 'Er is niets mis met regels,' zei hij zacht.

'Er is ook niets mis met ze overtreden.'

Het sluimerende gevoel tussen hen vatte vlam en laaide op. Haar hart ging sneller kloppen nu ze die heerlijke seksuele opwindning door haar bloed voelde stromen. Haar ledematen ontspanden en haar geest kwam tot rust. Het voelde altijd zo lekker als ze de jacht opende en werd geprikkeld door alles wat ze nog niet kende.

'Hoe heet je?' vroeg hij.

‘Izzy.’

‘Is dat een afkorting van Isabella?’

Ze knikte. ‘En jij?’

‘William.’

‘Kort iedereen dat af tot Willy?’

Ze moest het hem nageven, hij kon erom lachen. ‘Alleen als ze levensmoe zijn. Vrienden noemen me Liam.’

‘Nou, Liam, ik slaap vannacht op de kamer van een kennis, verderop in de gang. Daar is het rustiger. Zin om mee te gaan?’

Ze zag een veelvoud aan emoties over zijn gezicht schieten. ‘Is het wel veilig, vreemde mannen meevragen naar je kamer?’ vroeg hij.

Als hij om het even welke andere man was geweest, was ze nu kwaad geworden en had ze gedacht dat hij haar veroordeelde, maar hij wekte de indruk dat hij oprecht bezorgd was en niet wilde dat haar iets naars overkwam. Hij was de oudste drieëntwintigjarige die ze ooit had ontmoet. ‘Moet ik bij jou vrezen voor mijn veiligheid?’

‘Nee.’

‘Kom mee dan.’

Ze keek niet om om te zien of hij achter haar aan liep. Met een gemak dat ervaring verraadde baande ze zich door de drukte een weg naar de smalle gang, waar studenten stonden te lachen en te kletsen. Het leek net een luidruchtige parodie op *American Pie*. Ze bleef even staan voor de deur met de plastic roos aan de deurklink en liep toen naar binnen.

Hij liep achter haar aan.

De studentenkamer was klein, maar schoon en opgeruimd. Er stond geen breed eenpersoonsbed, zoals meestal het geval was, maar een echt tweepersoons. Dat betekende

dat er verder niet veel in de kamer paste, op een nachtkastje en een oude ladekast na. Ze deed de lamp naast het bed aan en ging op het bed zitten.

Hij bleef in de buurt van de deur staan. Zijn blik ging door de kamer en Izzy kreeg het gevoel dat deze man dingen zag die anderen niet zagen. Zijn hersens leken hard aan het werk te zijn, alsof hij op details lette die de meeste mensen ontgingen. Geboeid leunde ze een stukje achterover en klopte op het bed. ‘Kom je bij me zitten?’

‘Zo dadelijk. Je zei dat je niet hier studeerde, maar wel ergens anders?’

‘Nee. Niet aan een universiteit. Ik geef de voorkeur aan de school van het leven.’

Hij knikte, alsof hij het ermee eens was. ‘Ik denk niet dat een college voor eerstejaars je zou kunnen boeien,’ merkte hij op. ‘Je wekt de indruk dat je meer... kleur nodig hebt.’

Een vrolijk lachje ontsnapte aan haar lippen. Ja, ‘kleur’ was het perfecte woord. ‘Ik reis liever dan dat ik in collegezalen zit. Ervaringen van echte mensen zijn interessanter dan boeken.’

‘Je bent liever fysiek bezig.’

Ze rekte zich met opzet zo uit dat haar korte topje strak over haar borsten spande. Ze kende haar lijf goed en was eerlijk waar het haar plus- en minpunten betrof: ze was klein van stuk en een tikje mollig, maar haar borsten mochten er zijn. Zijn blik bleef kalm op haar rusten, maar het sprankje licht in die bleekblauwe ogen vertelde haar dat hij niet immuun was. En ze had de rol van verleidster op jacht al een tijdje niet kunnen spelen. ‘O ja. Op alle mogelijke manieren.’

‘En je bent slim.’

‘Zin om mijn eigenschappen van iets dichterbij te bespreken?’

‘Nee.’

Haar wenkbrauw ging omhoog. ‘Van gedachten veranderd? Ga gerust weg, hoor. Ik probeer je echt niet mijn hol in te lokken.’

‘Als ik nu dichterbij kom wil ik meer doen dan je aanraken en dan komen we niet meer aan een goed gesprek toe. Ik wil je eerst iets beter leren kennen.’

Haar adem stakte even, gevolgd door een snelle zucht. Jeetje, wat was hij sexy. Aan de ene kant zo serieus en ingehouden, maar hij had ook iets wilds dat hij elk moment kon vrijlaten. En zij wilde de vrouw zijn die hem ontkurkte. De spanning tussen hen zwol aan, vervuld van opwinding over al het heerlijk dat hun te wachten stond.

‘De meeste mannen willen niet praten,’ zei ze. ‘Die houden van actie.’

‘Dat is ook belangrijk, maar het is nog leuker als je kennis van zaken hebt.’

‘Wat doe je eigenlijk, Liam?’ Haar nieuwsgierigheid was gewekt. ‘Ben je advocaat of zo?’

Hij liet een charmant, scheef lachje zien en het viel haar op dat een van zijn voortanden een stukje miste. Ze vroeg zich af hoe dat zo was gekomen. ‘Ik begin binnenkort met een opleiding aan de politieacademie. Daarom ben ik nu hier, omdat ik voordat ik begin mijn broer nog even wil zien. Al heb ik hem dit weekend niet veel gezien. Volgens mij voelt hij zich hier wel thuis.’

Hij wilde politieman worden. Zo iemand die zich altijd aan de regels hield, die ervoor ging zorgen dat anderen dat ook deden. Een huivering van afkeer trok door haar heen, maar ze wilde niet dat hij zou gaan. Hij was veel te intrigerend en ze had al besloten dat ze met hem naar bed ging.

Ze wilde hem.

Nu was het zijn beurt om zijn hoofd scheef te houden en haar aan te kijken. ‘Waarom krijg ik nou het gevoel dat je mijn carrière niet echt ziet zitten?’

Ze haalde haar schouders op. ‘Het maakt mij niet uit. Het lijkt me een nobel streven, dus succes ermee.’

‘Waarom moet je niets van de politie hebben?’

‘Ik ben van mening dat regeltjes de lol en de creativiteit uit het leven halen. We moeten al zo veel.’

‘Maar zonder regels wordt het een chaos.’

‘In chaos kun je de waarheid vinden.’

‘Kunst is triomf over chaos,’ citeerde hij.

‘John Cheever.’

Hij kneep zijn ogen samen en keek haar onderzoekend aan. ‘Ik dacht dat je niet van lezen hield.’

Ze voelde iets kriebelen in haar buik en er trok een vlaag van warmte door haar lijf. ‘Ik hou wel van internet en zoek allerlei gekke dingen op.’

De warmte veranderde in knetterende vlammen. Haar lichaam werd al zacht nu ze dacht aan zijn vingers op haar blote huid, aan zijn warme tong die tussen haar lippen drong. Ze wachtte totdat hij dichterbij zou komen, maar hij was nog niet klaar met zijn vragen. Ze zag dat hij zijn gewicht van de ene op de andere voet verplaatste en vermoedde dat hij daarmee zijn opwinding probeerde te verbergen. Even liet ze haar blik zakken om te kijken of dat waar was.

Ja, dat was het.

‘Wat doe je als wereldreiziger? Moet je niet werken voor de kost? Of heb je rijke ouders?’

Nu ze aan haar ouders werd herinnerd voelde ze een steek van pijn. Ze deed haar best om hen niet te kwetsen, maar ze faalde altijd jammerlijk. Ze haalde slechte cijfers, kwam met de verkeerde vriendjes thuis of werkte zich op

een andere manier in de nesten. Daarom ging ze er zo graag vandoor, om hun voortdurende teleurstelling niet te hoeven zien en hun de kans te geven om aandacht te schenken aan hun andere kinderen. Zoals haar tweelingzus, die rond-uit perfect was en chirurg wilde worden, haar broer, die al arts was, en haar oudere zus, die een succesvolle boekwinkel had. In vergelijking met dat drietal was Izzy doodgewoon en had ze niets te bieden. Ze probeerde niet eens om ergens in uit te blinken.

‘Nee, ik betaal alles zelf. Zo veel heb je niet nodig in het leven. Spullen zijn vooral ballast, daardoor wil je alleen maar meer hebben, totdat je uiteindelijk ontdekt dat ze je dreigen te verstikken. Ik reis graag met weinig bagage.’

‘Zo heb ik het nooit bekeken.’

‘Ik wel. Ik neem allerlei losse baantjes aan, net zo lang totdat ik weer genoeg geld heb gespaard om een tijdje te reizen.’

‘Wat voor baantjes?’

‘Barkeepster. Serveerster. Verkoopster. Ik heb in een kapperszaak gewerkt. En ik ben heel kort danseres geweest.’ Ze zag dat hij even wit wegtrok en schoot in de lach omdat ze hem zo gemakkelijk aan het schrikken kon maken. ‘Ik was geen stripper of zo, het was meer zoals in *Flashdance*. Ik stond in bikini op het podium. Het heeft niet langer dan een paar weken geduurd, omdat ik er niet zo goed in was.’

‘Kun je niet dansen?’

‘Ik wilde iets artistieks doen met een paal en ging op mijn smoel. Gebroken enkel.’

‘Au.’

‘Ja, sexy is anders. Zingen kan ik ook al niet. Geen muzikaal gehoor.’

Een van zijn mondhoeken ging omhoog. ‘Hoe tragisch.’

‘Al heb ik ooit voor geld mijn kleren uitgetrokken. Toen ik model stond voor een kunstenaar in Frankrijk.’

‘Dus ergens ter wereld bestaat een doek met jouw naakte lijf erop?’

‘Misschien wel. Ben je nu geschokt? Ik krijg de indruk dat je nogal een braaf type bent.’

Hij leek niet beledigd, maar keek eerder geamuseerd. ‘Dat zegt mijn broer ook altijd. Maar ik veroordeel je niet, Isabella. Ik vind het juist erg interessant dat je je eigen weg zoekt. Dat is bewonderenswaardig.’

Haar naam klonk uit zijn mond als een melodie van Mozart. Zijn woorden waren niet kritisch, maar eerlijk, en daardoor kon ze zich ontspannen. Ze had aan hem al meer van zichzelf laten zien dan aan wie dan ook, maar het voelde goed. Vertrouwd, alsof hun niets kon gebeuren. Blijkbaar konden in deze krappe, saaie studentenkamer al hun geheimen veilig naar buiten komen.

‘Heb je altijd al bij de politie gewild?’ vroeg ze.

‘Ja,’ antwoordde hij simpelweg. ‘Altijd al.’

Wat moest het heerlijk zijn om precies te weten wat je wilde. Dat wisten haar broer en zussen ook, maar het gen leek haar te hebben overgeslagen. ‘Het is vast heel fijn als je nooit over je bestemming hoeft na te denken,’ zei ze zacht. ‘Dat je altijd weet waar je naartoe gaat.’

‘Soms wel, ja, maar ik ben ook bang dat ik de interessantste zijpaadjes in het leven mis, omdat ik me te veel op de belangrijkste route concentreer.’

Zijn woorden raakten haar tot diep in haar binnenste en er ging een schokje door haar heen. Dat gevoel tussen hen was terug, deze keer nog intenser. Hun blikken kruisten elkaar en voor het eerst raakte de intense rauwheid haar zo hevig dat haar ziel net zo rilde als haar lichaam.

En toen bewoog hij.

Hij liep naar haar toe, als in een sierlijke dans, volledig de baas over zijn lichaam en zijn bedoelingen. Hij stak zijn hand uit en trok haar van het bed. Nu ze voor hem stond zag ze dat de bovenkant van haar hoofd tot halverwege zijn borstkas reikte. Ze rook de frisse, scherpe geuren van kaneel en munt die hem subtiel omringden. Zonder aarzelen ging ze op haar tenen staan. En hij bracht zijn mond naar die van haar.

Zijn lippen streken zachtjes over de hare, alsof hij van een voorafje proefde, en zijn handen grepen haar heupen stevig vast. De beheerste aandacht waarmee hij haar kustte was zo echt en o zo sexy. Ze klampte zich vast aan zijn schouders en drukte haar nagels in de harde spieren, vragend om meer.

En dat gaf hij haar.

Hij eiste zonder verontschuldiging haar mond op door zijn tong tussen haar lippen te duwen. Verrukt opende ze haar lippen voor hem. Ze werd weggevoerd door het verzegend hete verlangen tussen hen.

Kleren vielen op de vloer. Hij vlijde haar neer op het bed, sloot zijn handen rond haar borsten en speelde met haar tepels. Hij verbrak de kus geen moment, maar liet elke beweging gepaard gaan met een stoot van zijn tong. Zijn lenige, onderzoekende vingers raakten haar overal aan en verkenden haar gevoeligste plekjes net zo lang totdat ze haar dijen voor hem spreidde en zijn strelende vingers met haar natheid bevochtigde.

Doorgaans waren onenightstands voor haar een dronken, chaotische en snelle aangelegenheid, een jacht op een orgasme die gepaard ging met woest geneuk en de bedwelvende, opwindende lokroep van het onbekende.

Deze keer was het anders. Hij raakte haar aan alsof ze el-

kaar al veel langer kenden en de harde spieren van zijn geweldige lijf voegden zich naar al haar rondingen. Ze kromde smekend haar rug en gaf meer dan ze dacht dat ze kon geven. Haar heftige verlangen brandde steeds feller en die knoop in haar binnenste werd steeds strakker aangetrokken. Toen hij de kus eindelijk verbrak en haar met woeste, hongerige blauwe ogen aankeek, klampte ze zich in een plotselinge paniek vast aan zijn schouders.

‘Het is te veel,’ fluisterde ze gejaagd. ‘Te...’

‘Ik weet het.’ Zijn stem klonk grommend. Het zweet parelde op zijn voorhoofd en zijn glanzende gouden haar viel voor zijn ogen. Zijn volle lippen krulden om toen hij haar op felle toon opdroeg: ‘Hou me niet tegen. Hou dit niet tegen.’

‘Liam...’

Hij boog zijn hoofd en gleed langs haar lichaam naar beneden. Duwde haar dijen verder uit elkaar. En drukte zijn warme, natte mond tegen haar kloppende middelpunt.

Hij voerde haar steeds verder mee. Haar tenen krulden om in de matras, maar ze kon zich niet verzetten tegen de climax die in haar opwelde, totdat de spanning zo heftig was dat haar hele lichaam verstijfde. Zijn tong streek nogmaals over haar opgezwollen klit. Zijn zachte lippen zogen en zijn vingers streelden haar. En toen hing ze boven de afgrond waar ze zich dolgraag in wilde storten en was ze op hetzelfde moment te bang om te springen.

‘Kom klaar, Isabella, voor mij.’

Zijn bevel was het zetje dat ze nodig had. Al haar spieren spannen zich toen het orgasme haar in bezit nam en ze schreeuwend oprees onder zijn mond. Zijn handen hielden haar als verrukkelijke boeien stevig tegen de matras gedrukt.

Een scheurend geluid verbrak de stilte. Hij kwam over-